„אונזער וואָרט" פּאַריז 1.7.72.

א. נ. שטענצל

צוויי חברים

אונזער רעדאַקציע האָט באַזוכט דער באַקאַנטער יידישער דיכטער פון לאָנדאָן א. נ. שטענצל. די יידישע ליטעראַרישע וועלט פייערט איצט שטענצלס 75־יאָריקן געבוירן־טאָג. זיין חודש־זשורנאַל „לשון און לעבן" געהערט צו די איינציקע יידיש־אויסגאַבן אין ענגלאַנד. מיט ליבשאַפט צום יידיש אָן גרענעצן, מיט אהבה צום יידישן אות גייט א. נ. שטענצל אָן מיט זיין געהייליקטער עבודה. „אונזער וואָרט" באַגריסט א. נ. שטענצלען צו זיין געבוירן־טאָג.

די רעדאַקציע

פון אַ רייף פון אַ צעלעכצטן פעסל
אויסגעמייסטרעוועט אַ פיילנבויגן;
ווען בעלפער פון ר' עקיבאן דערציילט:
ווי זיך צעפינקלט ייִנגלישע אויגן.

פון ר' שמעון בן־יוחאיס באַקסנבוים
ווען ערשט ער גענומען דערציילן,
הערצלעך לעצנדיק — פייל פון בויגן! —
קיין ארץ־ישראל גענומען איילן.
נאָך האַלט אונז צוזאַם אַזאַ אייזן־רייף!
טרערן־זאַלציק־צעלעכצט הערינג־פעסל

ווי צו אונז וועט זיין ווען מיר פאַרגעסן
די הרוגים פון מינדסט שטעטל־געסל:

אָן יענעם בעלפער וואָלט דען אַ באַלפור,
א פריש־געבוירן ישראל געווען?
א צה"ל בר־כוכבאיש־גבורישער,
פון או־עס־א, און כינעזן?

בלויז אָן ר' שמעונען, אָן ר' עקיבאן,
גאַנצער ערד־קייל צו וואָס נאָך קאָן טויגן?
אַחוץ פאַר ציל־רייפל פון אַטאָם־פייל,
ייִנגליש אָפגעשאָסן פון אַ בויגן.

מען צווי פּאַקטאָרן, דהיינו, אַ פּעסטער דריי צוזאַמען מיט אַ פּלוצימדיקן דרוק פון דער קערפּער־לאַסט — קאָנען ביי־דע ביינער צעבראָכן ווערן. דאָס איז דער פּאַל ביי ברוטאַלע ספּאָרט־פּאַרמעסטן, ביי סקי, ביי אַ שפּרונג פון דער הויך, בעת אַן אַקצידענט, אַן אויטאָ־פּאַרפּאַל, ביי מיליטער־איבונגען, ביי פּאַראַשוט־שפּרונגען.

טיילמאָל, קאָן דער ברוך זיין אַזאַ ערנסטער, אַז אַ שפּיץ פון אַן אָפּגע־בראָכן ביינדל לעכערט אַדורך די הויט, דעמאָלט האַנדלט זיך אין אַן אָפענעם ברוך, און דער באַשעדיקטער קאָן נישט שטעלן קיין טריט. ער ליידט יסורים און די נויטווענדיקייט פון מעדיצינישע גיכע הילף לייגט זיך תיכף אויפן שכל.

ווי זיך נוהג זיין?

מען טאָר נישט פּאַרטוישן אַ פּשוטע דריי־באַשעדיקונג און אַ ברוך, אָדער אַ

שרייבער „עמוס עוז אין לאָנדאָן" צווישן אַנדערע: דאָס דערשיינען פון דעם בוך „מיכאל שלי" פון עמוס עוז אין דער ענגלישער איבערזעצונג האָט באַוויזן אַ טייל פון ענגלישן פּובליקום זיך צו אינטערעסירן מיט די פּראָבלעמען פון דער העברעאישער מאָדערנער ליטעראַ־טור.

פּאַר צוויי קרייזן איז דאָס געווען אַ וויכטיק געשעעניש: דער יידישער צי־בור אויף וויפל ער איז מסוגל צו רע־אַגירן אויף ערנסטער ליטעראַטור און די אינטעלעקטועלע ענגלענדער, וועל־כע האָבן אַ באַציאונג צו פרעמדע לי־טעראַרישע דערשיינונגען, וואָס ווערן דערלאַנגט אין ענגלישער איבערזעצונג.

דער צוגאַנג פון דעם ערשטן קרייז, איז געקומען צום אויסדרוק אין אַ מסיבה וואָס איז איינגעאָרדנט געוואָרן לכבוד דעם העברעאישן שרייבער דורך דעם רעדאַקטאָר פון אויסגעצייכנטן

la première ba